

dets Sikkerhed eller Interesser. Kontrollen udøves gennem Telegrafdirektoratet, men, som den ærede Ordfører for Forespørgerne meget rigtigt hentydede til, ud fra Direktiver, som er fremkommet efter Forhandling mellem Telegrafdirektoratet og Udenrigsministeriets Pressebureau, saaledes at det er Udenrigsministeriets Pressebureau og derigennem Udenrigsministeriet, der har Ansvaret for, hvad der foregaar paa dette Omraade. Formaålet er at standse Telegrammer, som paa en eller anden Maade kunde være skadelige for Landets Interesser. Det kan her komme til at dreje sig om mange forskellige Kategorier af Telegrammer, saaledes at der kan være Tale om et Skøn. Der er derfor ogsaa Mulighed for, at der kan blive en vis Vaklen, og at der til forskellige Tider kan lægges forskellig Vægt paa Vigtigheden af, om forskellige Meddelelser kommer igennem eller ikke. Men selvfølgelig bestaar der almindelige Regler, som vel ikke kan være afgørende i hvert enkelt Tilfælde, men som dog er vejledende for Telegrafvæsenets Embedsmænd. Disse Regler gaar i store Træk ud paa, at Telegrammer, som omtaler de krigsførende Landes Forhold, lader man ikke gaa ud her fra København uden at forlange en Kildeangivelse. Det er et Forhold, som har givet Anledning til megen Misfornøjelse særlig i vore Nabolande, at Telegrammer, som de var misfornøjede med, kunde udgaa herfra. Og naar der ikke er angivet nogen Kilde fra Hjemlandet, vilde København efterhaanden paa denne Maade faa en lidet ønskelig Stilling som et Centrum for upaalidelige Efterretninger. Derfor er der den almindelige Bestemmelse, at man kræver Kildeangivelse fra vedkommende Land, hvorfra Meddelelsen siges at skrive sig. Med Hensyn til vore almindelige Forhold vil der i de Tider, vi nu lever i, være en Række Forhold, man ikke ønsker herfra bragt ind i den internationale Diskussion, enten fordi det er direkte skadeligt for Landets Interesser, eller fordi det er egnet til at tilvejebringe en lidet ønskelig Sensation om Forhold her i Landet eller Forhold, som henhører under os.

Jeg skal for øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder i denne Sag, men kun sige, at med Hensyn til de specielle Ting, som her har været nævnte, gælder det netop, at der har været en almindelig Ordre til ikke at lade disse Sensationstelegrammer vedrørende de vestindiske Øer udgaa herfra. Der kan meget vel indvendes der-

imod, at dermed standser man i og for sig ikke den internationale Diskussion, idet der fra anden Side kan komme Meddelelser derom, men da København jo er i saa høj Grad afgørende med Hensyn til dette Forhold, opnaar man i hvert Fald, at Diskussionen ikke næres herfra, og den Omstændighed, at man heller ikke lader Telegrammerne komme herfra, indeholder ogsaa en tydelig Afstandtagen fra danske Myndigheders Side overfor dette Fænomen. Jeg synes, det ligger klart for Dagen, at der ikke er nogen dansk Interesse forbundet med, at Danmark eller dets Besiddelser paa denne Maade gøres til Genstand for Diskussion i Udlandet. Saa vil man sige: Hvorfor kan da ikke Dementier gaa igennem? Men der er jo ingen Grund til at behandle saadanne Dementier anderledes end andre Meddelelser, thi denne Sag er meget ofte dementeret. Naar derfor ved denne Lejlighed yderligere Dementi tilvejebringes her ved et foretagsomt Blads Virksomhed, saa har det — og med Rette synes jeg — forekommet, at dette muligvis kunde have Interesse i Indlandet under vore Forhold, men der behøvede ikke at foreligge den samme Grund til atter at dementere i Udlandet. Derfor er disse Meddelelser blevet standset i Henhold til de almindelige Bestemmelser for Telegrafvæsenet. Hvis en Diskussion skulde være opstaaet om et Dementi, er det meget muligt, at man kunde have fundet sig beføjet til at bøje sig for et Ønske om at lade et Dementi gaa igennem, men nogen virkelig Begrundelse for at fremkomme med et Dementi paa ny, fordi et dansk Blad havde rejst denne Sag, kunde ikke foreligge overfor Udlandet. Hvis der altsaa alligevel til Trods for de bestaaende Regler paa et givet Tidspunkt er sluppet et Telegram ud om denne Sag, kan jeg kun sige, at det er en Fejl — som jeg beklager —, at vedkommende ikke har været opmærksom paa den almindelige Regel i dette Tilfælde.

Det samme gælder i Virkeligheden det andet Spørgsmaal. Det turde ogsaa med Hensyn til de omtalte Fredsrygter være ganske klart for alle, at der kan ikke være nogen som helst dansk Interesse, undtagen maaske den private Korrespondents Interesse i at faa telegraferet saa meget som muligt, forbundet med, at vi gøres til Centrum for disse ganske usandsynlige og ud af Luften grebne Fredsrygter. Det er klart nok, hvorledes Stillingen er i Verden paa dette Omraade, og hvilke Betragtninger, saadanne Fredsrygter, hver Gang